

2. Članak 23. Uredbe br. 805/2004

treba tumačiti na način da:

omogućava istodobnu primjenu mjera ograničenja i polaganja osiguranja predviđenih u njegovim točkama (a) i (b), ali ne i istodobnu primjenu jedne od tih dviju mjera i mjere odgode ovršnog postupka predviđene u njegovoj točki (c).

3. Članak 6. stavak 2. Uredbe br. 805/2004 u vezi s člankom 11. te uredbe

treba tumačiti na način da je:

ako je ovršnost odluke za koju je izdana potvrda o europskom ovršnom naslovu odgođena u državi članici izdavanja i ako je potvrda iz tog članka 6. stavka 2. predočena sudu države članice izvršenja, taj sud dužan, na temelju te odluke, odgoditi ovršni postupak koji je pokrenut u potonjoj državi.

(¹) SL C 368, 13. 9. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 16. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG/ Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Predmet C-472/21 (¹), Monz Handelsgesellschaft International)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Dizajn – Direktiva 98/71/EZ – Članak 3. stavci 3. i 4. – Uvjeti za dobivanje zaštite sastavnog dijela koji čini složeni proizvod – Pojmovi „vidljivost” i „uobičajena uporaba” – Vidljivost sastavnog dijela složenog proizvoda tijekom uobičajene uporabe tog proizvoda od strane krajnjeg korisnika”)

(2023/C 127/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Tuženik: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Izreka

Članak 3. stavke 3. i 4. Direktive 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o pravnoj zaštiti dizajna

treba tumačiti na način da:

zahtjev „vidljivosti”, predviđen tom odredbom, da bi dizajn primijenjen na proizvod ili sadržan u proizvodu koji čini sastavni dio složenog proizvoda mogao uživati pravnu zaštitu dizajna, treba ocijeniti s obzirom na situaciju uobičajene uporabe tog složenog proizvoda, tako da je sastavni dio o kojem je riječ, nakon što je ugrađen u navedeni proizvod, ostaje vidljiv prilikom takve uporabe. U tu svrhu, vidljivost sastavnog dijela složenog proizvoda prilikom njegove „uobičajene uporabe” od strane krajnjeg korisnika mora se ocijeniti s motrišta tog korisnika kao i vanjskog promatrača, pri čemu treba pojasniti da ta uobičajena uporaba mora obuhvatiti radnje obavljene prilikom glavne uporabe složenog proizvoda, kao i radnje koje krajnji korisnik mora uobičajeno obaviti u okviru takve uporabe, osim održavanja, servisiranja ili popravka.

(¹) SL C 471, 22. 11. 2021.